

Parish Information Bulletin

ΤΟ ΠΡΟΓΡΑΜΜΑ ΤΗΣ ΕΥΔΟΜΑΔΑΣ 14—20 ΣΕΠΤΕΜΒΡΙΟΥ 2025

ΚΥΡΙΑΚΗ 14 ΣΕΠΤΕΜΒΡΙΟΥ	Η ΥΨΩΣΙΣ ΤΟΥ ΤΙΜΙΟΥ ΣΤΑΥΡΟΥ Ίωάν. 19: 6-11, 13-20, 25-28, 30 7.30 πμ— Όρθρος και Θ. Λειτουργία
ΦΕΡΕΤΕ ΤΑ ΠΑΙΔΙΑ ΣΑΣ ΣΤΟ ΚΑΤΗΧΗΤΙΚΟ ΣΧΟΛΕΙΟ ΜΑΣ ΣΤΙΣ ΑΙΘΟΥΣΕΣ ΠΙΣΩ ΑΠΟ ΤΗΝ ΕΚΚΛΗΣΙΑ. (ΜΕ ΤΑΞΕΙΣ ΓΙΑ ΠΑΙΔΙΑ ΑΠΟ 5—20 ΧΡΟΝΩΝ ΗΛΙΚΙΑΣ) Στις 10.30πμ διεξάγεται το μάθημα των Κατηχητικών για τα παιδιά μας. Νά φέρετε τὰ Παιδιά σας στο κατηχητικό σχολείο για νά μάθουν για τό Χριστό καί τήν πίστι μας.	
ΔΕΥΤΕΡΑ 15 ΣΕΠΤΕΜΒΡΙΟΥ	9.00 πμ— Ιερό Μυστήριο του Ευχελαίου 10.00 πμ— Σύναξη των ηλικιωμένων στο Hall
ΤΕΤΑΡΤΗ 17 ΣΕΠΤΕΜΒΡΙΟΥ Άγ. Σοφίας, Πίστεως, Έλπίδος και Αγάπης	7.30 πμ— Όρθρος και Θ. Λειτουργία 5.00 μμ— Παράκληση εις την Υπεραγία Θεοτόκο
ΚΥΡΙΑΚΗ 21 ΣΕΠΤΕΜΒΡΙΟΥ	Έυαγγελικά Άναγνώσματα— Έπιστολή – Γαλ. 2: 16-30 Έυαγγέλιο— Μάρκ. 8: 34-38, 9: 1

Telephone Contact Numbers

St Vasilios Church
9387 7693

π. Άθανάσιος
9383 4151

π. Έφραίμ
0490 378 215

Website:
stvasiliosbrunswick.com

Ό π. Άθανάσιος και
ό π. Έφραίμ είναι
στήν Έκκλησία
Δευτέρα—Παρασκευή
άπο 4.00μμ—6.00μμ

Γιατί γιορτάζουν μαζί η Αγ. Σοφία, η Αγάπη, η Πίστη και η Ελπίδα;

Η 17η Σεπτεμβρίου δεν είναι μια κοινή γιορτή. Είναι μια ιδιαίτερη γιορτή και μάλιστα από τις πλέον σημαντικές μετά το τέλος του καλοκαιριού. Πολλοί πιστεύουν ότι η Σοφία, η Αγάπη, η Πίστη και η Ελπίδα δεν αντιστοιχούν σε πραγματικά πρόσωπα

αλλά στις ξεχωριστές ποιότητες του Θεού, δηλαδή στη Σοφία Του, την Αγάπη Του και την Ελπίδα και την Πίστη που εμπνέει σε όσους πιστεύουν και έχουν εναποθέσει την

ελπίδα τους σε Αυτόν.

Χωρίς να απέχει αυτή η οπτική από την ουσιαστική αλήθεια, η πραγματικότητα είναι αρκετά διαφορετική καθώς η Αγία Σοφία και οι τρεις θυγατέρες της Πίστη, Ελπίδα και Αγάπη ήταν πραγματικά και ιστορικά πρόσωπα και μαρτύρησαν στα χρόνια του Ρωμαίου αυτοκράτορα **Αδριανού** (117 – 138 μ.Χ.). Βεβαίως οι τρεις κόρες της Αγίας Σοφίας, πήραν τα ονόματά τους από το εκπληκτικό και μοναδικής πνευματικής αξίας χωρίο της επιστολής του Αποστόλου Παύλου στο Α' Κορινθίους: «Νυνὶ δὲ μένει πίστις, ἐλπίς, ἀγάπη, τὰ τρία ταῦτα· μείζων δὲ τούτων ἡ ἀγάπη.» (Α' Κορινθίους. 13:13): Ὡστε αὐτὰ τὰ τρία μένουν: Η Πίστη, η Ελπίδα και η Αγάπη. Μεγαλύτερο από όλα αυτά είναι η Αγάπη.

Ποια όμως ήταν η Αγία Σοφία;

Η **Αγία Σοφία**, ήταν μια τίμια και θεοσεβής γυναίκα από εύπορη οικογένεια. Μια πραγματική Χριστιανή που χήρεψε πολύ νωρίς, ζώντας με σοφία, πίστη, ελπίδα και αγάπη στο Χριστό και με τον ίδιο ακριβώς τρόπο ανέτρεφε και τις τρεις κόρες της. Δεν έπαυε να τις μαθαίνει πόσο ασύγκριτα μεγαλύτερη αξία έχουν η ωραιότητα και τα χαρίσματα της ψυχής από την ομορφιά του σώματος που εκείνες διέθεταν. Αυτά όμως, όπως τις νοουθετούσε, «είναι πρόσκαιρα, δεν κρατούν ούτε καν σε ολόκληρη αυτή τη γήινη ζωή, αλλά πολύ γρήγορα μαραίνονται και χάνονται· ενώ τα άλλα μας προετοιμάζουν για να αντέξουμε μια ζωή αιώνια και να χαιρόμαστε για πάντα κοντά στον Θεό, στη Βασιλεία των Ουρανών».

Όταν τις πήρε σε ένα ταξίδι για να έρθει στη Ρώμη άλλοι χάρηκαν, πολλοί ζήλεψαν και κάποιοι έσπευσαν στον αυτοκράτορα Αδριανό να φανερώσουν ότι μητέρα και κόρες δεν σέβονταν τους θεούς του ούτε λάτρευαν τα είδωλα της θρησκείας του. Εκείνος διέταξε αμέσως να τις φέρουν μπροστά του. Φυσικά δεν μπόρεσε να κρύψει το θαυμασμό του για την ομορφιά που αντίκρισε. Πήρε ιδιαιτέρως τη μητέρα και της μίλησε για την **Πίστη**. Κατάλαβε όμως ότι ήταν πολύ γενναία και δεν φοβόταν τίποτα.

Έπειτα ζήτησε να παρουσιαστούν οι κόρες όλες μαζί. Άρχισε να τις κολακεύει και να τις καλοπιάνει με διάφορους

τρόπους. Επειδή όμως αντιλήφθηκε ότι δεν κολακεύονταν, γιατί ο νους τους δεν ήταν σε υλικά και κοσμικά πράγματα, όπως ωραία φορέματα, ακριβά κοσμήματα, διασκεδάσεις, πλούτη, δόξες, τιμές και παρόμοια γήινα αγαθά, τις πήρε μία - μια χωριστά.

Πρώτη παρουσιάστηκε στον αυτοκράτορα η δωδεκάχρονη Πίστη. Με δειλαστικούς λόγους ο Ανδριανός προσπάθησε να πείσει την Πίστη να αρνηθεί το Χριστό και θα της χορηγούσε τα πάντα, για να ζήσει ευτυχισμένη ζωή, αλλά αντιμετώπισε το άκαμπτο φρόνημα της νεαρής κοπέλας. Τα λόγια της Αγίας Γραφής αποτέλεσαν δυναμική απάντηση της Πίστης: «ἐν πίστει ζῶ τῇ τοῦ υἱοῦ τοῦ Θεοῦ τοῦ ἀγαπήσαντός με καὶ παραδόντος ἑαυτὸν ὑπὲρ ἐμοῦ» (Γαλ. 2: 20) δηλαδή «ζω εμπνεόμενη από την πίστη μου στον Χριστό, που με αγάπησε και έδωσε τον εαυτό Του για τη σωτηρία μου». Τότε, μετά από βασανιστήρια, την αποκεφάλισαν.

Επίσης με τα λόγια της Αγίας Γραφής απάντησε και η κατά δύο χρόνια μικρότερη αδελφή της, 10χρονη **Ελπίδα**, όταν τη ρώτησαν αν αξίζει να υποβληθεί σε τέτοια βασανιστήρια: «ἠλπίκαμεν ἐπὶ Θεῷ ζῶντι, ὃς ἐστὶ σωτὴρ πάντων ἀνθρώπων, μάλιστα πιστῶν» (Α' Τιμοθ. 4:10). Δηλαδή, «ναι, διότι έχουμε στηριχτεί τις ελπίδες μας στον ζωντανό Θεό, που είναι σωτήρας όλων των ανθρώπων και ιδιαίτερα των πιστών». Αμέσως τότε και αυτή αποκεφαλίστηκε από τους ανθρώπους του Αδριανού.

Αλλά δεν υστέρησε σε απάντηση και η εννιάχρονη **Αγάπη**. Είπε ότι η ύπαρξή της είναι στραμμένη «εἰς τὴν ἀγάπην τοῦ Θεοῦ καὶ εἰς τὴν ὑπομονὴν τοῦ Χριστοῦ» (Β' Θεσσαλ. 3: 5). Όπως είναι φυσικό, οι στρατιώτες του αυτοκράτορα δεν άργησαν να αποκεφαλίσουν και αυτή.

Περήφανη για τα παιδιά της η Σοφία, τις ενταφίασε με τιμές τις και παρέμεινε για τρεις μέρες στους τάφους τους, παρακαλώντας το Θεό να την πάρει κοντά Του. Ο Θεός άκουσε την προσευχή της και η Σοφία παρέδωσε το πνεύμα της δίπλα στους τάφους των παιδιών της.

Ομιλία στην εορτή της Υψώσεως του Τιμίου Σταυρού - 14 Σεπτεμβρίου

Την Ύψωση του Τιμίου Σταυρού εορτάζουμε την 14η Σεπτεμβρίου και όλος ο Ορθόδοξος κόσμος χαίρεται και πανηγυρίζει: "Ίδου γὰρ ἦλθε διὰ τοῦ Σταυροῦ χαρὰ ἐν ὅλῳ τῷ κόσμῳ" (αναστάσιμη ευχή).

Στην καθιέρωση της εορτής αυτής συνετέλεσαν τρία ιστορικά γεγονότα:

1ον· Η ανεύρεση του ξύλου του Τιμίου Σταυρού, το έτος 326, από την Αγία Ελένη, μητέρα του αυτοκράτορα Μεγάλου Κωνσταντίνου. Όταν με θαύμα εξακριβώθηκε ποιός ήταν ο Σταυρός του Κυρίου, που βρέθηκε στον Γολγοθά, η Αγία Ελένη τον προσκύνησε με δάκρυα και τον παρέδωσε στον Επίσκοπο Ιεροσολύμων Μακάριο.

2ον· Η Αγία Ελένη, επάνω από Πανάγιο Τάφο είχε θεμελιώσει τον ναόν της Αναστάσεως του Κυρίου. Ο ναός ολοκληρώθηκε το έτος 335 και τελέστηκαν τα Εγκαίνιά του. Την επόμενη ημέρα, 14ην Σεπτεμβρίου του ίδιου έτους, με κάθε εκκλησιαστική τάξη, έγινε η Ύψωση του Τιμίου Σταυρού στο μέσον του Ναού. Με βαθεία συγκίνηση και ευλάβεια όλοι έσπευσαν να τον προσκυνήσουν.

Και 3ον· Μετά τρεις αιώνες επανελήφθη η Ύψωση του Τιμίου Σταυρού. Και τούτο διότι οι Πέρσες, σε επιδρομή τους στα Ιεροσόλυμα, είχαν αρπάξει τον Τίμιο Σταυρό από τον Ναό της Αναστάσεως και τον κρατούσαν επί 14 χρόνια. Ο ευσεβής αυτοκράτορας του βυζαντίου Ηράκλειος κατόρθωσε να τον ελευθερώσει και την 14η Σεπτεμβρίου του έτους 628, ανυπόδητος, με απλά ενδύματα, ανέβηκε στον Ναό της Αναστάσεως, με πομπή, (λιτανεία) φέροντας στον ώμο του τον Τίμιο Σταυρό και τον παρέδωσε στον Πατριάρχη Ιεροσολύμων Ζαχαρία. Ο Πατριάρχης έλαβε τον Σταυρό με βαθεία συγκίνηση και τον ύψωσε στο μέσον του Ναού πανηγυρικά, και όλοι μαζί έψαλαν το "Σῶσον Κύριε τὸν λαόν Σου καὶ εὐλόγησον τὴν κληρονομία Σου...".

Έκτοτε καθιερώθηκε να εορτάζεται με επισημότητα η Ύψωση του Τιμίου Σταυρού σε ολόκληρη την Εκκλησία, σε Ανατολή και Δύση.

Οι από τον 4ον αιώνα και μετά θεοφόροι Άγιοι Πατέρες της Εκκλησίας στις υπέροχες Ομιλίες τους με θέμα τον Τίμιον Σταυρόν, προβάλλουν με πλήθος εικόνων και εκφράσεων την σημασία του Σταυρού και την σπουδαιότητα που έχει στη ζωή της Εκκλησίας και κάθε πιστού.

Εξ αρχής όμως πρέπει να διευκρινίσουμε ότι ο Σταυρός δέν έχει κάποια μαγική ιδιότητα από μόνος του. Την όλη αξία του την παίρνει από τον Θεάνθρωπο Ιησού Χριστό, που θεληματικά καρφώθηκε επάνω σε αυτόν, τον έβαψε με το Τίμιον Αίμα Του, τον καθήγασε και τον κατέστησε φορέα της Χάρης Του. Γι ' αυτό λένε οι θεοφόροι Πατέρες: "Τὸν Σταυρόν τιμῶν, ὁμολογουμένως τὸν Σταυρωθέντα τιμῶ. Τὸν σταυρωθέντα δε τιμῶν, ἀναντιρρήτως προσκυνῶ τὸν Σταυρόν... Ἀποδῶμεν λοιπόν τὸ τῆς προσκυνήσεως χρέος τῷ Σταυρῷ τοῦ Χριστοῦ. Κάμψωμεν αὐτῷ γόνυ τοῦ σώματος· κάμψωμεν πολὺ πρότερον τὸν ἀκαμπτὴ τῆς καρδίας αὐχένα. (1)

Εορτάζουμε, λοιπόν, την πανήγυρη του Σταυρού, και όλο το πλήρωμα της Εκκλησίας καταφωτίζεται και γεμίζει με ακτίνες θεϊκής χαράς. Υψώνεται ο Σταυρός, και υψώνει μαζί του την ανθρωπότητα, που λόγω της αμαρτίας της, ήταν πεσμένη κάτω. Επειδή ο Σταυρός μας προστατεύει, δεν φοβόμαστε τα φλογισμένα βέλη του διαβόλου. Ο σταυρός είναι πηγή μυρίων αγαθών. Ο Σταυρός είναι η ελπίδα των Χριστιανών, ο σωτήρας των απελπισμένων, λιμάνι γι' αυτούς που βρίσκονται σε δύσκολες βιωτικές περιστάσεις, γιατρός για τους αρρώστους· απομακρύνει τα αμαρτωλά πάθη και στηρίζει στην Πίστη. (2)

Ο Σταυρός είναι σκάλα που ανεβάζει στους Ουρανοῦς. Ο Σταυρός μας προφυλάσσει από τους πειρασμούς, μας σώζει από κινδύνους, μας παρηγορεί στις θλίψεις, μας βοηθεί σε κάθε ανάγκη. Ο Σταυρός προστατεύει τις χήρες και τα ορφανά. Εκείνος που βλέπει τον Σταυρό, γεμίζει ανδρεία και διώχνει την δειλία. (3)

Αδελφοί και αδελφές, αφού ο αιματοβαμμένος Σταυρός του Κυρίου μας παρέχει όλες αυτές και τόσες άλλες ευλογίες, ας συνδεθούμε στενά μαζί του και ας επικαλούμαστε συχνά τη χάρη και τη δύναμή του, σε κάθε ανάγκη μας.

Ας κάνουμε τον σταυρό μας όταν σηκωνόμαστε το πρωί, ευχαριστώντας τον Κύριο που μας αξίωσε να δούμε το φως μιας νέας ημέρας. Ας αρχίζουμε και ολοκληρώνουμε την εργασία μας με το σημείο του σταυρού. Για κάθε ευεργεσία του Θεού ας Τον ευχαριστούμε κάνοντας τον σταυρό μας. Και σε κάθε ανάγκη μας ας επικαλούμαστε την βοήθεια και προστασία του Παντοδύναμου και Πανάγαθου Κυρίου μας κάνοντας τον σταυρόν μας· και να είμαστε βέβαιοι ότι κι εμείς, όπως πολλοί άλλοι, θα βλέπουμε θαύματα στη ζωή μας.

(1) Νικήτας Παφλαγόνης PG 105,28-29.

(2) Ιωάννης Χρυσόστομος. Λόγος Εἰς τὸν σταυρόν, καὶ Ὁμιλία β'. Migne P.G. 49 p.p. 407-418.

(3) Ἀγίου Ἀνδρέου Κρήτης, Λόγος Α' εἰς τὴν Ὑψωσιν τοῦ Τιμίου καὶ Ζωοποιοῦ Σταυροῦ. PG 97, 1017-36.